Lietas Nr. A420265214
Lietas arhīva Nr. AA43-0422-16/6

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2016.gada 26.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente K.Kalvāne,
tiesneši K.Berķis un L.Paegļkalna

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Valsts darba inspekcijai veikt nelaimes gadījuma darbā izmeklēšanu un izdot administratīvo aktu par nelaimes gadījumu darbā saistībā ar /pers. A/ 2013.gada 2.janvārī gūto traumu, sakarā ar Valsts darba inspekcijas apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 28.oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja /pers. A/ 2013.gada 11.oktobrī vērsās Valsts darba inspekcijā (turpmāk – inspekcija) ar iesniegumu, lūdzot inspekciju veikt pārbaudi par nelaimes gadījumu darba vietā un darba laikā. Iesniegumā norādīts, ka pieteicēja 2013.gada 2.janvārī, ejot uz darbu Silenes pamatskolā, kur viņa strādā par apkopēju, skolas teritorijā pakrita. Pieteicēja vairākkārt vērsās pie skolas administrācijas ar lūgumu izsniegt nelaimes gadījuma aktu, bet tas netika izsniegts.

[2] Inspekcijas Latgales reģionālā iestāde 2013.gada 24.oktobra vēstulē pieteicēju informēja, ka pārbaudes laikā tika konstatēts, ka ar pieteicēju notikušais nelaimes gadījums neatbilst Ministru kabineta 2009.gada 25.augusta noteikumu Nr.950 „Nelaimes gadījumu darbā izmeklēšanas un uzskaites kārtība" (turpmāk – noteikumi Nr.950) 5. un 6.punktā nosauktajiem gadījumiem, tādēļ šāds gadījums nebija jāizmeklē.
Sakarā ar saņemto atbildi pieteicēja vērsās inspekcijā.

[3] Inspekcijas direktors ar 2014.gada 11.marta lēmumu Nr.2014-05-04/59-2014-05-05/141 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atzina, ka inspekcijas reģionālā iestāde pieteicējai ir sniegusi atbildi pēc būtības, un konstatēja, ka pārbaude nebija veicama.
Lēmumā norādīts, ka noteikumu Nr.950 2.punkts noteic, ka nelaimes gadījums šo noteikumu izpratnē ir darba vietā vienas darba dienas vai maiņas laikā noticis ārkārtējs notikums, pēc kura personai radušies veselības traucējumi vai pastāv veselības traucējumu iestāšanās varbūtība (inficēšanās risks), vai iestājusies iesaistītās personas nāve. No pārbaudes materiāliem izriet, ka pieteicēja ir pakritusi uz ielas, netālu no autobusu pieturas, tātad negadījums nav noticis darba vietā. Negadījums noticis ap plkst.07.20, bet pieteicējas darba laiks ir no plkst.08.00 līdz 17.00, tātad negadījums nav noticis darba laikā. Nav konstatējams arī neviens no noteikumu Nr.950 6.punktā norādītajiem gadījumiem, pastāvot kuriem negadījumi darbā ir jāizmeklē.
Tā kā negadījums nav uzskatāms par nelaimes gadījumu darbā noteikumu Nr.950 izpratnē, tas nebija jāizmeklē.

[4] Pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru inspekcijai tiktu uzlikts pienākums veikt nelaimes gadījuma darbā izmeklēšanu, izdošanu.
Pieteicēja norāda, ka negadījums notika skolas pagalmā, tur, kur ir skolas autobusu pietura, nevis uz ielas. Pieteicējas darba pienākumos ietilpst arī darbi skolas pagalmā, piemēram, teritorijas sakopšana. Skolas pagalms ir uzskatāms par darba devēja teritoriju un pieteicējas darba vietu.
Saskaņā ar apkopēju dežūru grafiku dežurantam darbā jāierodas pirms darba laika sākuma, lai atslēgtu skolu, ieslēgtu apgaismojumu, atslēgtu visas nepieciešamās telpas skolā (kabinetus). No Tehniskā personāla darba grafika redzams, ka apkopējiem darba laiks sākas plkst.7.15.

[5] Rakstveida paskaidrojumā inspekcija norādīja, ka pieteikums nav pamatots, ievērojot pārsūdzētajā lēmumā ietvertos argumentus.

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2014.gada 28.oktobra spriedumu pieteicējas pieteikums apmierināts. Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.
[6.1] Lietā nav strīda par to, ka pieteicēja 2013.gada 2.janvārī apmēram ap plkst.07.20 pakrita netālu no Silenes pamatskolas ēkām, pieteicēja ir Silenes pamatskolas darbiniece. Nav arī strīda par to, ka pieteicējai ir iestājusies darbnespēja un vēlāk noteikta invaliditāte.
Lietā ir strīds par to, vai negadījums ar pieteicēju notika darba laikā un darba devēja teritorijā.
[6.2] Inspekcija atteikumu veikt negadījuma darbā izmeklēšanu pamato ar to, ka lietas faktiskie apstākļi neliecina par to, ka konkrētajā gadījumā ir konstatējams kāds no noteikumu Nr.950 6.punktā paredzētajiem apstākļiem nelaimes gadījuma izmeklēšanai.
Tādējādi ir jāpārbauda, vai ar pieteicēju notikušais nelaimes gadījums atbilst kādam no noteikumu Nr.950 6.punktā paredzētajiem gadījumiem un vai pieteicējai ir subjektīvās tiesības prasīt labvēlīga administratīvā akta izdošanu.
[6.3] No noteikumu Nr.950 5. un 6.punkta izriet, ka privātpersonai ir subjektīvās tiesības sagaidīt no iestādes noteikta satura rīcību – izmeklēšanas veikšanu – tikai tādā gadījumā, ja tiek konstatēts kāds no noteikumu Nr.950 6.punktā paredzētajiem gadījumiem.
[6.4] Pārsūdzētajā lēmumā, vadoties no Skrudalienas pagasta pārvaldes vadītājas paskaidrojuma, secināts, ka negadījums nav noticis darba vietā.
Izvērtējot /pers. B/ un /pers. C/ liecības kopsakarā ar Silenes pamatskolas teritorijas plānu, atzīstams, ka vieta [autobusu pietura], kur pieteicēja tika atrasta guļam 2013.gada 2.janvārī, atrodas Silenes pamatskolas zemes gabala robežās – autobusu pietura ir izglītības iestādes izveidota speciāla skolēnu izkāpšanas un iekāpšanas vieta, kas izveidota, lai aizsargātu skolēnus no nelabvēlīgiem laikapstākļiem autobusa gaidīšanas laikā. To apliecina arī lietā iesniegtās fotogrāfijas. Tātad ir konstatējams, ka negadījums ar pieteicēju ir noticis darba dēvēja teritorijā.
Vienlaikus inspekcijas secinājumi nav atzīstami par kļūdainiem, jo tas, ka negadījums noticis darba vietā, konstatēts, izvērtējot tiesas izmeklēšanas laikā iegūtos pierādījumus.
[6.5] Nelaimes gadījuma laiks (plkst.07.20) nevar būt par pamatu atteikumam veikt nelaimes gadījuma darbā izmeklēšanu.
No Silenes pamatskolas apkopēju darba grafika secināms, ka apkopējām darba laiks 2012./2013.mācību gadā ir noteikts no plkst.07.30 līdz plkst.17.00. Inspekcijas pārstāvis tiesas sēdē atzina, ka pārsūdzētajā lēmumā kļūdaini norādīts, ka pieteicējai darba laiks sākas plkst.08.00, tomēr, ņemot vērā, ka negadījuma faktiskais laiks ir bijis plkst.07.20, bet pieteicējas darba laiks sākas plkst.07.30, secināms, ka nelaimes gadījums ir noticis ārpus darba laika. Inspekcijas pārstāvis norādīja, ka nav iegūti pierādījumi tam, ka pieteicēja būtu veikusi jebkādus darbus darba devēja uzdevumā, jo pie pieteicējas nebija atrasti nekādi darbarīki, turklāt, kā paskaidroja pati pieteicēja, skolas apkārtnē bija tumšs, viņai vajadzēja ieslēgt apgaismojumu. Inspekcijas ieskatā darba laiks un darba pienākumu pildīšanas sākuma moments ir skolas durvju atslēgšana un darba laika sākums, bet ceļš uz darbu nevar tikt atzīts par darbībām darba devēja uzdevumā vai viņa interesēs.
Nav pamata kategoriskam slēdzienam, ka nelaimes gadījums, kas noticis ar pieteicēju, ir uzskatāms par notikušu ārpus darba laika. Silenes pamatskolas apkopējām ir noteikts dežūru grafiks, bet tas nav noteikts ar atsevišķu skolas administrācijas rīkojumu. Saskaņā ar pieteicējas paskaidrojumiem un liecinieku liecībām grafiks ir salīdzinoši brīvs un par to savstarpēji vienojas pašas apkopējas. Lietā ir iesniegts pierādījums par dežurējošo apkopēju darba pienākumiem, kur ir norādīts, ka apkopējas dežurē pēc noteikta grafika. Dežurējošā apkopēja atslēdz skolas durvis, vizuāli pārbauda skolas telpas un nepieciešamības gadījumā ziņo saimniecības daļas vadītajam. Dežurējošā apkopēja darba pienākumi apstiprina pieteicējas un liecinieku liecības, ka dežurējošā apkopēja pienākumos ir ierasties darba vietā pirms noteiktā darba laika sākuma un veikt darba pienākumus, lai nodrošinātu darba procesa netraucētu norisi. Secinājums atbilst Darba drošības likuma 1.panta 9.punktā definētajam darba jēdzienam, proti, pieteicējai

kā dežurējošai apkopējai saskaņā ar noteiktajiem darba pienākumiem bija jāveic noteiktas darbības darba devēja interesēs, tādēļ pieteicējas došanās uz darbu pirms noteiktā darba laika sākuma var tikt vērtēta kā darbības, kas ir noteiktas darba devēja uzdevumā vai rīkojumā.

Vērtējot šo apstākli kopsakarā ar spriedumā konstatēto, ka nelaimes gadījuma vieta ir darba devēja teritorijā, bet darbinieku droša pārvietošanās pa skolas teritoriju ir saistīta ar apgaismojuma ieslēgšanu, ko saskaņā ar liecinieku liecībām un pieteicējas paskaidrojumiem var ieslēgt tikai atslēdzot skolu, jebkādi secinājumi par to, vai darba drošības noteikumi ir tikuši ievēroti vai nav, nevar tikt izdarīti, neveicot papildus pārbaudi un nenoskaidrojot darba devēja atbildības pakāpi par drošas darba vides nodrošināšanu skolas apkārtnē.

Tādējādi pirmšķietami ir konstatējams tas, ka pieteicēja nelaimes gadījuma laikā ir rīkojusies darba devēja interesēs, bet inspekcijas izdarītie secinājumi, ka nelaimes gadījums nav noticis darba laikā un nav pierādīta darbība darba devēja uzdevumā, ir atzīstami par pārsteidzīgiem. Līdz ar to inspekcijai ir uzdodams uzsākt nelaimes gadījuma darbā izmeklēšanu saskaņā ar noteikumu Nr.950 noteikto kārtību.

No Administratīvā procesa likuma 254.panta otrās un trešās daļas izriet, ka, apmierinot pieteicējas pieteikumu un uzdodot iestādei pienākumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesa var noteikt, ka iestādei ir obligāti spriedumā konstatētie juridiskie apsvērumi un motīvi. Ņemot vērā to, ka spriedumā izdarītie apsvērumi saistīti tikai ar nelaimes gadījuma vietas un laika izvērtējumu atbilstoši noteikumiem Nr.950, šajā daļā iestādei papildus lietderības apsvērumi vairāk nav jāizdara.

Noteikumu Nr.950 nenoteic termiņu labvēlīga administratīvā akta izdošanai, bet iestādei pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā ir jārīkojas saskaņā ar noteikumu Nr.950 22.punkta prasībām, t.i., lēmums ir jāpieņem nekavējoties no uzliktā pienākuma spēkā stāšanās brīža.

[6.6] Pārējo pieteikumā norādīto argumentu (piemēram, medicīniskās palīdzības nesniegšana, pretrunas viedokļos par pieteicējas uzklausīšanu) izvērtēšana nav lietderīga, jo šie apstākļi nevar ietekmēt tiesas spriedumu pēc būtības.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas spriedumu inspekcija iesniedza apelācijas sūdzību. Inspekcija piekrīt spriedumā konstatētajam, ka nelaimes gadījums ar pieteicēju noticis pieteicējas darba vietā.

Tomēr spriedumā nepamatoti secināts, ka apstāklis, ka nelaimes gadījums ar pieteicēju noticis ārpus darba laika, nevar būt par pamatu atteikumam izmeklēt nelaimes gadījumu. Pirms noteikumiem Nr.950 spēkā bija Ministru kabineta 2005.gada 9.augusta noteikumi Nr.585 „Nelaimes gadījumu darbā izmeklēšanas un uzskaites kārtība", kuri paredzēja, ka ir izmeklējami arī tādi nelaimes gadījumi, kuri notikuši, darbiniekam esot ceļā uz vai no darba. Noteikumi Nr.950 šādus nelaimes gadījumus neparedz izmeklēt. Nelaimes gadījuma brīdī pieteicēja atradās ceļā uz darbu, viņas faktiskais darba laiks nebija sācies, pieteicēja nebija sākusi veikt darba pienākumus.

[8] Paskaidrojumā par apelācijas sūdzību pieteicēja norāda, ka no lietas materiāliem izriet, ka nelaimes gadījums ar pieteicēju notika darba vietā, darba laikā, veicot darbību darba devēja interesēs, kas nodrošina darba procesa netraucētu norisi.

[9] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmajai daļai Administratīvā apgabaltiesa administratīvo lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[10] Izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka inspekcijas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir apmierināms.

[11] Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs (izņemot secinājumu par to, ka dežurējošo apkopēju darba pienākumi bija noteikti rakstiski) un pietiekams, tādēļ Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā konstatētajiem faktiem un motivācijai, to neatkārtojot.

Papildus Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[12] Apelācijas instances tiesā vairs nepastāv strīds par to, ka pieteicēja ir nokritusi darba devēja teritorijā. Minēto inspekcija ir atzinusi un neapstrīd. Inspekcija joprojām iebilst pret to, ka nelaimes gadījums ar pieteicēju ir noticis ārpus noteiktā darba laika. Inspekcija apelācijas sūdzībā ir norādījusi, ka ar pieteicēju notikušais nelaimes gadījums ir noticis ārpus darba laika, pirms darba pienākumu izpildes uzsākšanas.

Pieteicējai noteiktais darba laika sākums bija no plkst. 7.30. Līdz ar to apgabaltiesa piekrīt inspekcijas norādei par to, ka nelaimes gadījums ar pieteicēju notika pirms noteiktā darba laika sākuma.

Noteikumu Nr.950 6.2.punkts noteic, ka nelaimes gadījumu izmeklēšana attiecas uz nelaimes gadījumiem, kas notikuši ar cietušo pildot darba vai dienesta pienākumus ārpus uzņēmuma teritorijas vai ārpus noteiktā darba laika, tai skaitā atrodoties komandējumā vai darba braucienā. Tas nozīmē, ka nelaimes gadījumam darbā nav noteikti jānotiek noteiktajā darba laikā. Lai atzītu, ka nelaimes gadījums ir jāizmeklē, pietiek ar to, ka darbinieks ir pildījis darba pienākumus.

Pirmās instances tiesa, novērtējot lietā esošos pierādījumus, pareizi konstatēja faktus, kas ir saistīti ar apkopēju dežūru grafiku. Proti, dežurējošo apkopēju darba grafiks nebija noformēts rakstiski. Apkopējas par dežūrām vienojās savstarpēji un skolas vadība savstarpējo vienošanos nekontrolēja un neietekmēja. Apgabaltiesa nevar piekrist pirmās instances tiesas izdarītajam secinājumam par to, ka dežurējošo apkopēju darba pienākumi bija noteikti rakstiski, jo lietai pievienotais dokuments (Silenes pamatskolas dežurējošās apkopējas pienākumi) nav atzīstams par dokumentu, kam piemistu juridisks spēks. Uz dokumenta nav norādīts tā izdevējs, tas nav parakstīts, uz tā nav sastādīšanas vietas un datuma, ar to nav iepazīstinātas apkopējas. Turklāt tiesas sēdē lieciniece /pers. C/ liecināja, ka dežurējošās apkopējas pienākumus skolas vadība bija pateikusi mutiski un apkopējas tos ievēroja. Tomēr dežurējošo apkopēju pienākumus ir iespējams konstatēt no pieteicējas paskaidrojumiem, ko apstiprina liecinieku liecības. Apgabaltiesai nav pamata apšaubīt pieteicējas paskaidrojumus un liecinieku liecībās sniegtos faktus par dežurējošo apkopēju pienākumiem, jo tie ir savstarpēji saskanīgi un apstiprina to, ka dežurējošai apkopējai bija pienākums ierasties pirmajai un atvērt skolu, izslēgt signalizāciju, ieslēgt ārējo apgaismojumu. Turklāt dežurējošās apkopējas ievēroja un pildīja gan dežūru grafiku, gan arī mutiski noteiktos pienākumus.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, apgabaltiesai nerodas šaubas par to, ka pieteicēja, dodoties uz darbu pirms noteiktā darba laika, pildīja dežurējošā apkopēja pienākumus, ko tai bija noteicis darba devējs – ierasties pirmajai, atvērt skolu, izslēgt signalizāciju un ieslēgt ārējo apgaismojumu, lai pārējie darbinieki varētu droši un netraucēti ierasties darba vietā un noteiktajā laikā sāktu pildīt darba pienākumus. Proti, pieteicēja atradās darba devēja rīcībā, pildot mutvārdos izteiktu rīkojumu un bija spiesta pakļauties darba devēja prasībām – diennakts tumšajā laikā pirmā ierasties darba vietā, pārvietojoties pa skolas teritoriju, kas nav apgaismota. Minēto apgabaltiesas secinājumu papildus apstiprina Eiropas Savienības Tiesas izdarītās atziņas, kurās ir norādīts, ka, lai darba ņēmējs varētu tikt uzskatīts par tādu, kas ir tā darba devēja rīcībā, šim darba ņēmējam ir jābūt nostādītam situācijā, kurā viņam juridiski ir pienākums ievērot sava darba devēja instrukcijas un strādāt tā labā *(Eiropas Savienības Tiesas 2015.gada 10.septembra spriedums lietā C-266/14 36.punkts)*. Ievērojot to, ka pieteicējai ar Silenes vidusskolu bija noslēgts līgums un tā 2.1.punkts noteica pieteicējas pienākumu darbu pildīt saskaņā ar darba pienākumiem, bet 2.3.punkts paredzēja pieteicējas pienākumu pildīt darba devēja rīkojumus, tad pieteicējai juridiski bija saistoši tās amata aprakstā ietvertie pienākumi dežurēt, kā arī pieteicējai bija pienākums pildīt darba devēja rīkojumus, arī tos, kas ir izteikti mutvārdos, ko pieteicēja konkrētajā situācijā darīja.

[13] Pirmās instances tiesa spriedumu ir taisījusi par labvēlīga administratīvā akta izdošanu un uzlikusi par pienākumu nekavējoties izdot administratīvo aktu.

Nelaimes gadījuma darbā izmeklēšanas mērķis ir iespējami ticami noskaidrot apstākļus un būtamās situācijas, kas ļāvušas tiem īstenoties nelaimes gadījumā, lai, zinot faktus, varētu sākt noskaidrot nelaimes gadījuma cēloņus. Tas savukārt ir nepieciešams, lai novērstu līdzīgu nelaimes gadījumu atkārtošanos un izmantotu iegūto pieredzi preventīvo pasākumu uzlabošanai (*sk.: Darba drošība. Labklājības ministrija.47.-55.lpp.*). Izmeklēšanā konstatētās ziņas (par nelaimes gadījumu, tā apstākļiem un cēloņiem, par cietušo, darba devēju), kā arī slēdziens par to, vai nelaimes gadījums ir vai nav darba vides faktoru iedarbības rezultāts, tiek atspoguļoti aktā par nelaimes gadījumu darbā. (*sk. Ministru kabineta noteikumu projekta „Nelaimes gadījumu darbā izmeklēšanas un uzskaites kārtība" anotāciju, Augstākās tiesas 2009.gada 9.novembra lēmuma lietā Nr.SKA-639/2009 6.punktu*).

Lai izdotu administratīvo aktu, inspekcijai ir jāveic virkne darbību, kas ir noteiktas noteikumos Nr.950. Gala rezultātā, izvērtējot tās rīcībā esošos faktus, inspekcija nonāks pie secinājuma vai nelaimes gadījuma darbā cēlonis ir vai nav darba vides faktoru iedarbības rezultāts, kā arī konstatēs vai nekonstatēs darba devēja pieļautus darba drošības noteikumu pārkāpumus, kā arī izdarīs secinājumu par to vai pastāv cēloņsakarība starp nelaimes gadījumu darbā un darba devēja pieļautajiem darba drošības pārkāpumiem (ja tādi tiks konstatēti).

No noteikumu Nr.950 21. un 22.punktiem ir secināms, ka vispārīgi aktu par nelaimes gadījumu darbā sastāda 15 dienu laikā. Šo pašu noteikumu 60.^{1} punkts paredz 30 dienu termiņu nelaimes gadījuma izmeklēšanai, ja personai ir iestājušies smagi vai iespējami smagi veselības traucējumi.

Konkrētajā gadījumā lietā nav ziņu par to, kāda ir pieteicējas veselības traucējumu smaguma pakāpe. Līdz ar to tiesai nav pamata noteikt konkrētu termiņu nelaimes gadījuma darbā izmeklēšanai un akta sastādīšanai. Minēto iemeslu dēļ apgabaltiesa atzīst par pareizu pirmās instances tiesas spriedumā ietverto norādi, ka inspekcijai uzliekams par pienākumu nekavējoties uzsākt nelaimes gadījuma darbā izmeklēšanu un sastādīt atbilstošu aktu par nelaimes gadījumu darbā.

[14] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka atbildētājai – Latvijas Republikai – uzliekams pienākums atlīdzināt pieteicējai samaksāto valsts nodevu 28,46 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

apmierināt /pers. A/ pieteikumu.

Uzlikt pienākumu Valsts darba inspekcijai nekavējoties no sprieduma spēkā stāšanās dienas uzsākt nelaimes gadījuma darbā izmeklēšanu sakarā ar /pers. A/ 2013.gada 2.janvārī gūto traumu un izdot atbilstošu administratīvo aktu par nelaimes gadījumu darbā.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu /pers. A/ (personas kods /personas kods/, deklarētā dzīvesvietas adrese: /adrese/) valsts nodevu 28,46 *euro*, kas atlīdzināma no Valsts darba inspekcijas budžeta līdzekļiem.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente K.Kalvāne
Tiesneši K.Berķis
L.Paegļkalna